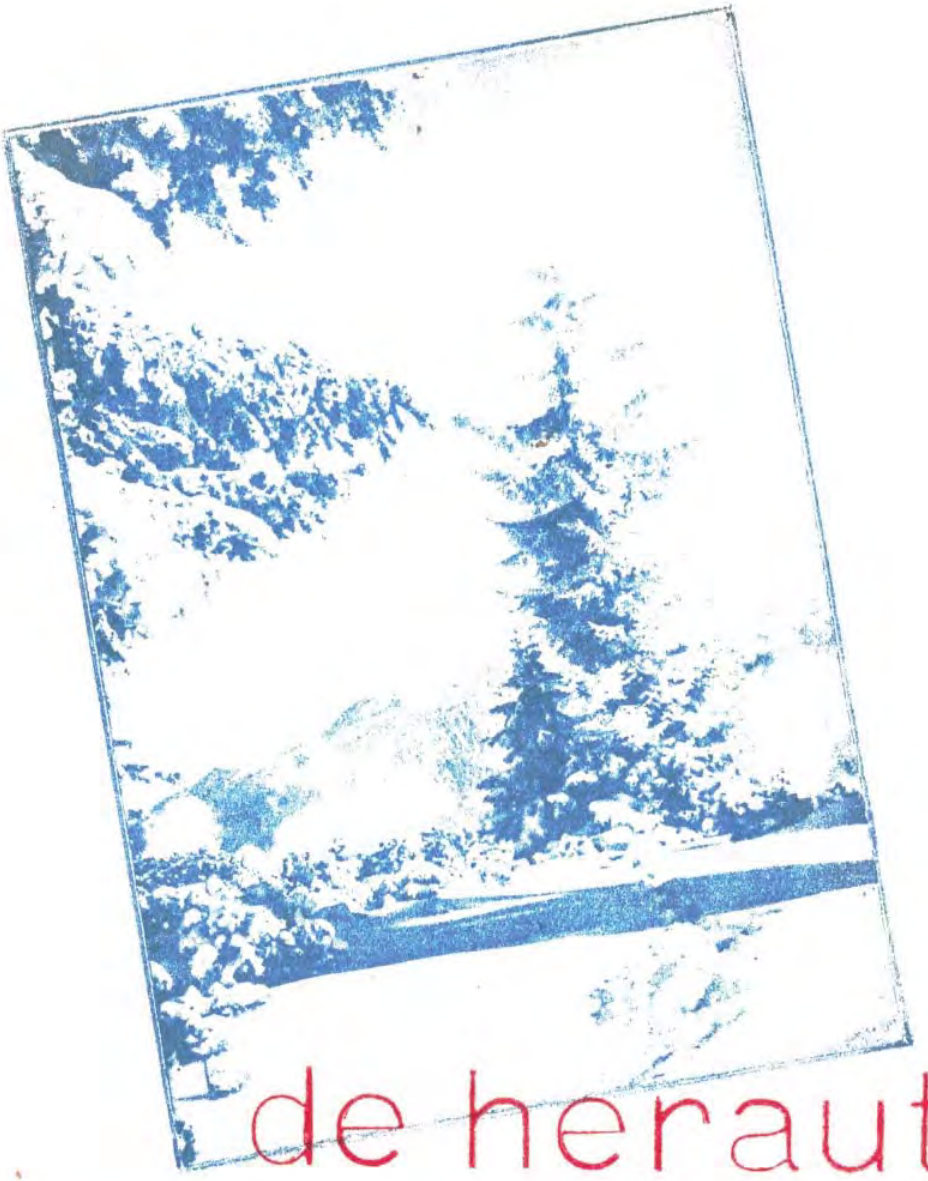

de heraut

KERSTNUMMER 1961

60/61

ZALIG KERSTFEEST en VOORSPOEDIC NIEUWJAAR
dit wenst U de K.K.T.DEUGD en VOLHARDING.

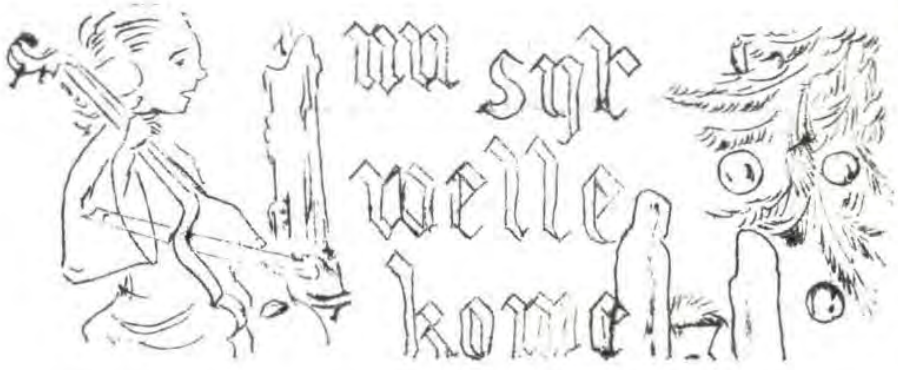

Nu sijt willecome, Jesu, lieve Heer,
Ghij komt van also hoge, van also veer,
Nu sijt willecome van den hoghen hemel neer;
Hier al in dit aertrijck ghij ghesien nooit weer.

Kyrie eleys.

D'herders op den velde hoorden een nieuw liedt,
Dat Jezus was gheboren, sij wisten't niet;
Ghaet aen gheender staeten en ghij sult hem vinden klaer.
Bethlem is de stede daer is't gheschied voorwaer.

Kyrie eleys.

D'heylighe drij koonghen uyt soo verre land,
Sij sochten onsen Heere met offerhandt;
Z'offerden ootmoedelijck myrh, wieroock, ende goudt,
't Eeren van den kinde dat alle dinck behoudt.

Kyrie eleys.

Lied uit de 17e eeuw.

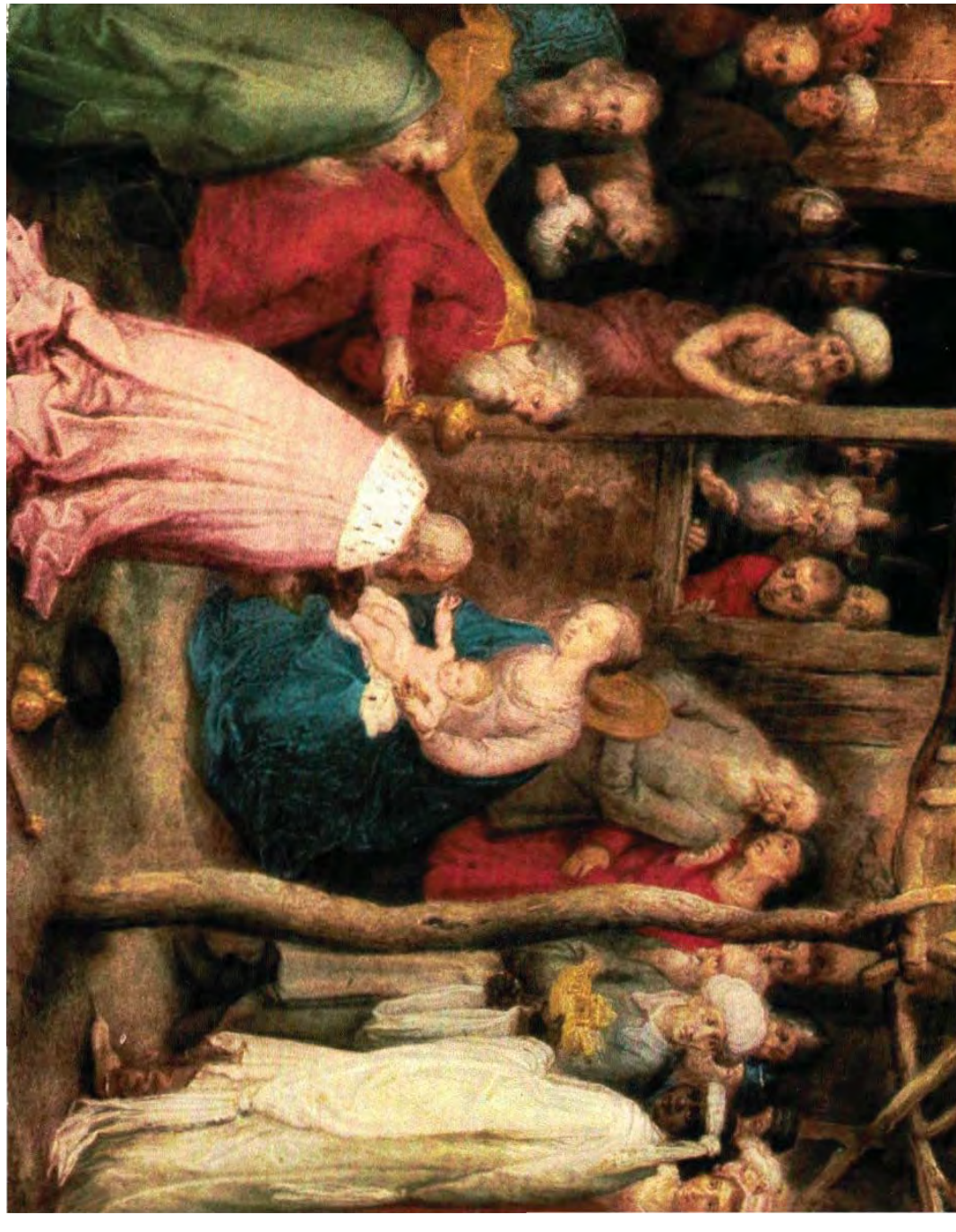

HET WOORDJE VAN DE PROOST

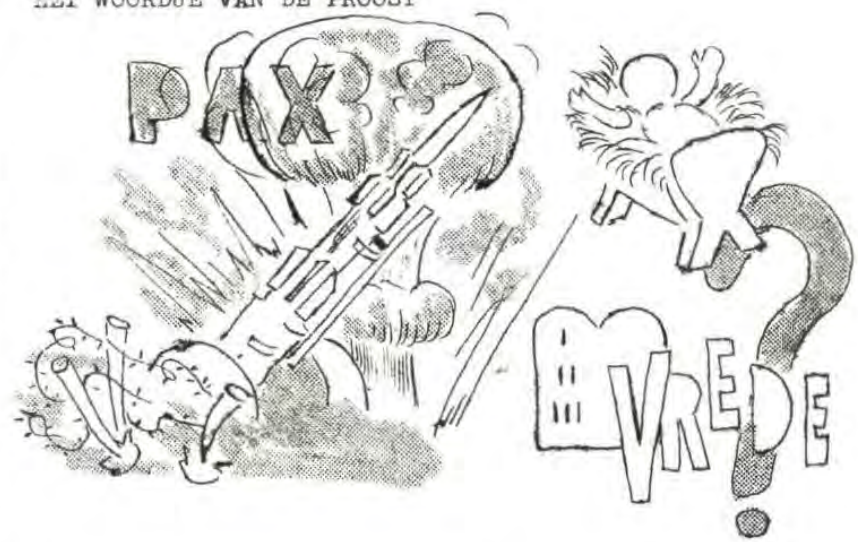

M'n goede Vrienden van Deugd en Volharding,

"In 1946, tijdens de fameuze processen van Nürenberg, waar de beruchte nazileiders terechtstonden, werd tijdens de Kerstdagen verlof gehouden. Voorzitter van deze hoogste rechtbank was Mr. Lawrence. Hij ook profiteerde van het Kerstverlof, maar niet om in Washington of in Parijs "Christmas" te gaan vieren. Hij vloog naar Palestina, om de Kerstnacht door te brengen in gebed, in de grot van Bethlehem. Vandaar vloog hij naar Rome om Z.H. de Paus te raadplegen.

Dit was een geniaal idee, en een moedig voorbeeld voor alle leiders en staatslieden, die op zoek zijn naar de vrede."

(Maandel.Mededelingen BHH.)

VREDE! een woord dat miljoenen malen per dag gehoord en gelezen wordt in radio, T.V. en kranten.

Vrede! een woord dat innig verbonden is met het Kerstfeest en met onze Kerstliederen, en toch...ondertussen worden in Rusland en Amerika kernstofbommen tot ontploffing gebracht,
zit Frankrijk in moeilijkheden met de Algerijnen,
heeft Nederland het aan de stok met Indonesië,
worden in Katanga zwarten en blanken doodgeschoten,
staan in Duisland Oost en West tegen elkaar,
worden in alle landen de militaire inspanningen opgedreven....

En zo kunnen we voortgaan, een wereldreis doorheen haat, angst, honger, moord en andere menselijke miserie die wij elkaar aandoen. En terwijl men praat over vrede, wordt er verder gevochten vóór en achter de schermen.

Met zoekt naar vrede, men praat over vrede. Maar het moet een vrede zijn zonder God, en zonder Liefde. God hebben ze niet nodig. En juist daarom zullen se die vrede nooit bereiken.

God heeft nochtans zelf een vredesmanifest opgesteld, reeds duizenden jaren geleden, wanneer hij aan de joden de tien geboden gaf, en die we bondig kunnen samenvatten met: gij zult God en uw naaste liefhebben.

Moesten de wereldleiders en de volkeren en wij allemaal, elk van ons persoonlijk, een beetje méér dàt vredesmanifest toepassen zouden we dan niet zeer vlug komen tot een wereld waarin de echte vrede en echte goedheid zouden heersen?

"Wilt ge de wereld bekeren, begin met uzelf" is de leuze van de "Bond zonder Naam".

Mijn goede vrienden van Deugd en Volharding, willen wij misschien eens trachten dit principe in ons eigen leven toe te passen. De wereld verbeteren met zelf trachten beter te worden, door God en onze naaste de Liefde te geven zoals Christus het ons is komen leren. Laten wij bij deze Kerstdagen ons hart rechtzinnig openstellen voor God en zijn Liefde, en laten wij bidden dat de wereld God zou aanvaarden, God, Die een God van Liefde en Barmhartigheid is voor alle mensen, Die alleen van onze kant een beetje goede wil vraagt. Voeg daarbij een oprechte liefde en genegenheid voor de mensen die naast u leven, uw familieleden, uw medemensen in het arbeidsmidden, uw geburen, de mensen waarmee ge misschien overhoop ligt, en alle mensen die gij ontmoet, met wie gij omgaat, met wie gij spreekt, of waarover gij spreekt. Op die manier kan elk van ons bijdragen om een beetje meer echt geluk, echte vreugde, echte goedheid en echte vrede aan onze wereld van vandaag te schenken. Het zal misschien veel meer baten dan al die eindeloze palabers in de UNO.

Mag ik u allen in deze zin een zalig en vredig Kerstfeest toewensen.

Uw proost,

H.Smit.

De beste zon is "UW" blij gezicht!

Geen hindernis is te groot voor ijver en volharding!

Neem nooit raad aan van uw vrees!

Gij zijt de zoon van uw eigen werken..

Geen groot succes, zonder grote inspanning!

Een lauwerkrans is een slecht hoofdkussen.

Want een kind is ons geboren,

een Zoon ons geschonken:

de heerschappij

op zijn schouders gelegd,

en zijn naam wordt genoemd:

Wonderbaar raadsman,

Goddelijke held.

Vorst van de Vrede!

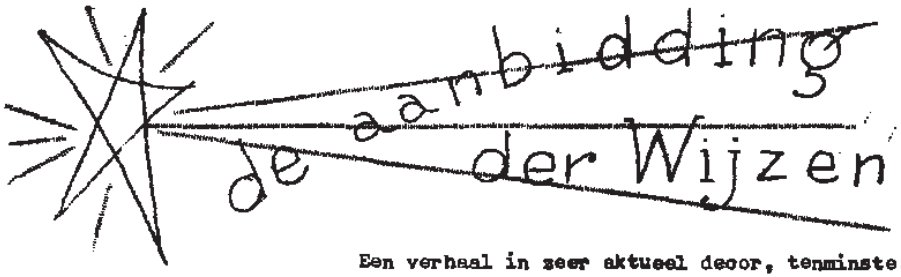

De aanbidding der Wijzen.

Een verhaal in zeer aktueel decor, tenminste...
....zo was het voor een jaar, maar de wereldevolutie loopt zo vlug, in dit atoomtijdperk...

Sint Jozef had die morgen de radio opgezet om het nieuws te horen en toen hoorde hij het. Daar waren nu wijzen over de grenzen getrokken en hadden elkaar te Mechelen ontmoet. Ze waren door de kardinaal ontvangen geweest. Het scheen dat ze een nieuwgeboren Koning zochten. De kardinaal had hen naar Brussel gezonden en de koning had hen ontvangen en voortgeholpen.

Nu trokken ze in de richting van Bethlehem-Kempen. Sint Jozef zette de radio af. "Hoorde't Maria? 't Is waarschijnlijk voor onze kleine." " En ons huis is niet al te proper, zuchtte Maria, en dat ik niet kan werken." Sint Jozef verstond wel wat ze bedoelde. Hij pakte emmer en dweil en begon de vloer te schrobben terwijl Maria de kleine een nieuwe doek omdeed.

Ineens kwam er op de weg voor het huizeke een jeep aangesnord met een zwaaiende antenne. In de jeep twee kongolese soldaten die naar het huizeke wezen en voorbijsnorden. "Da's kerjeus, zei Maria, zo twee zwerte negers in een open jeep en dat in december. Zouden er misschien kongolezen in't Kamp liggen ?"

" Ze houden misschien maneuvers, zei Jozef, of misschien zijn het van die vreemde koningen, die onze Jezus zoeken."

Er raasde nu een Chinees op een zware moto voorbij. Ook die keek naar het huizeke. Hij stopte al evenmin en bolde volle gas in de richting van Spikelspade.

Jozef had de deur opengezet om met een flinke zwaai het vuile water buiten te zwieren. Er klonk in de verte een schetterend getetter van trompetten. " Zou de fanfare van Bethlehem aan't teren zijn, of zo iets?" vroeg Jozef.

" Allee, zei ons lief vrouwke, die spelen veel valser, en d'r zitten precies ook bugels tussen en tubas."

" Zoveel ken ik niet van muziek, zei Jozef een beetje op zijn teen getrapt. Gij kent wat meer af van die kultuurbazaar dan ik."

Er scheen beweging te komen op de weg. De muziek naderde en men kon ook het geronk horen van vele motoren. Het was precies een heel leger dat afgeronkt kwam over de baan. Daar kwamen al M.P.'s per moto vooropgereden en

radiowagens met de zwartgeblonken gezichten van negers en met gele was geboende gezichten van Chinezen.

Nu hoorden Maria en Jozef ook de bevelen van officieren in vele talen. Heel het huizeke van Maria en Jozef scheen wel omsingeld te zijn van jeeps en lichte panserwagens en infanteriesoldaten met zilveren geweerlopen boven hun schouders.

Maria kreeg al een beetje schrik en pakte Jezus uit zijn wiegske. De kleine begon te huilen. Tuttuttut, suste Maria, en ze drukte Jezus tegen haar boezem aan. Ze aaide zijn koppeke en zag door het venster naar de beweging van buiten.

Plots kwam er een opening in de dichte rijen van soldaten en voertuigen. Een chieke zwartglanzende auto schoof vooruit en stopte voor de deur van het huizeke. Een goudbestikte chauffeur met grote kin en scherpe neus stapte uit en met een heel deftig gezicht opende hij de portieren. Eerst stapte een burger uit met een hoop fototoestellen op zijne rug. Het was Zjangske, de fotoreporter van "De Frut". Jozef kende hem omdat hij in de zomer op al de velokoersen te zien was met zijn fotoapparaten waarvan hij steeds hetzelfde gebruikte. Achter hem stapten drie mannen in prachtige uniformen uit. Een had een gezicht dat precies naar Cavaseul rook en zwart was als roet, een ander was zo geel als boenwas en de derde had een gebruind wezen, waarschijnlijk van de hete zon.

" Hier is het," zei Zjangske fier tot de heren. Jozef was naar buiten gekomen. "Zie, zei Zjangske, dat zijn drie koningen die naar ulle kleine zoeken. Ze zagen een ster in het westen. Ze wisten dat de koning hier geboren was en zijn naar hier gekomen om het te aanbidden. Zie maar eens boven u naar de ster. " Zjangske wees naar boven en Jozef zag weer de ster zoals ze verschenen was boven het stalleke bij Ramaekers waar Jezus was geboren. Dan keek Jozef weer naar de machtige legerkolonnes rond hem en de drie koningen in schitterende uniformen.

Nu traden de koningen naar voren en salueerden voor Jozef. Deze schrok zich haast een bult en herinnerde zich nog hoe hij onder de eerste wereldoorlog aan de IJzer gesalueerd had voor de koning. Hij pakte zijn borstel, die hij nog altijd vasthield, in de gewenste positie en salueerde terug. Maria was ook naar buiten gekomen en stond nu wat verlegen neffens Jozef met Jezus in haar armen, die zich van al dat beschaar niets aantrok en speelde met Zijn tutter. De zwarte koning trad naar voor, salueerde, pakte een brief aan van een haastig toegesprongen ordonnans en hield zijn toespraak. Zijn vlaams was niet al te zuiver en deed aan een franse opvoeding denken, maar hij was toch te verstaan.

"Van ver zijn wij naar hier gekomen om de nieuwe Koning van de aarde te groeten, die uit de hemel komt om ons allemaal te verlossen. Hij is de zoon van God. We zijn er niet voor teruggeschrokken om, ondanks een hoop papier bij de douanen en tegengesputter van de NATO, met onze lijfwacht naar hier te komen om hulde te brengen aan de Koning van hemel en aarde, hulde die deze waardig is.

In ben de mwami van Roeanda en ik moet u ook de komplimenten doen van de mwami van Oeroendi. Aanvaard, hooggeëerde Moeder van dit Kind, de geschenken uit mijn land."

Een zwarte adjudant overhandigde een kistje aan de goudbestikte chauffeur, die het op zijn beurt met een stijf knikje overhandigde aan de koning. Deze opende het deksel en Maria en Jozef roken de aromen van een balsem zoals ze nog nooit geroken hadden."Soir de Parie" was er niks tegen. Jozef veegde zijn handen langs zijn veloeren broek en iets verlegen nam hij het kistje aan. De zwarte koning boog naar het blote voetje van Jezus en kuste het. En na een diepe buiging trok hij zich terug.

De Chinees kwam met veel buigingen voorwaarts en zei iets in een taal die aan het getokkel op een banjo deed denken. Zjangske trad naar voor en vertaalde wat de Chinees zei.

" Ik ben de koning van Kambodja, en ik ken geen vlaams. Aanvaard de hulde van mij en mijn volk. Aanvaard ook de cadeau, die ik voor u heb laten vervaardigen." Een Chinees luitenant naderde met in zijn handen iets waarover een zijden doek hing. De koning nam het over en deed de zijden doek weg. Het was een klein tempeltje, helemaal uit goud. Jozef aanvaardde het geschenk mot een stil "mersie". De gele koning boog weer twintig keren en ging terug op zijn plaats.

Fier en met een rechte stap trad nu een brede, kloeke, bruingebrande koning naar voor.

Hij salueerde en in een vlaams met een engels accent sprak hij Jozef en Maria toe: " Ik groet U zeer. Ik ben eigenlijk geen koning, want ik heb er in de tijd Faroek uitgezwierd. Ik ben president Nasser van de Verenigde Arabische Republiek. In uw Kind, hooggeëerde Moeder, begroeten wij de Koning van Hemel en Aarde. Ik ga mijn speech niet te lang trekken want het Kindje krijgt precies kou." Hij overhandigde Jozef een korfje uit zilverdraad gevlochten, waarin de wierook geurde en vizioenen van gele zandwoestijnen en heerlijke oasen opriep. De donkere man salueerde weer en stapte wat naar achteren. Toen bogen de drie wijzen tegelijk en aanbaden het Kindje in Maria's armen dat nu met zijn helle oogskens het tafereel bekeek en scheen te begrijpen. Dan kraaide het plots van plezier en de koningen lachten ook.

Ondertussen was Zjangske druk in de weer met fotos te maken en glunderde als hij er aan dacht dat er morgen in de frut "Exclusiviteit Gazet van Antwerpen" onder zijn fotos zou staan. Nu was er onder de soldaten ook beweging gekomen, want allen wilden de nieuwe Koning zien. En daar rukten die kolonnes zwarte, gele en bruine infanteristen aan. Ze sloegen aan als ze voorbij marcheerden. Dan bromden de jeeps en lichte panserwagens voorbij, terwijl de fanfare een serenade ten beste gaf. En Jezus op de armen van zijn Moeke had er deugd in precies; Jozef kon zijn ogen maar niet uitgekeken krijgen op al die blinkende instrumenten, op die mooigepoetste geweren en stenguns en opgekuiste en geverfde legerwagens.

De Kempische lucht daverde van de muziek en de juichende stemmen in de vele talen. Boven aan de hemel straalde de ster in alle luister. Toen trokken de koningen heen met hun legers. Het laatste wat Jozef kon horen waren de tonen van de Vlaamse Leeuw. Maria was stil went morgen moesten ze naar Jerusalem naar de tempel!

Toon.

M'n beste leden,

Zo dikwijls reeds heb ik verlangd dat eindelijk de vele beslommeringen zouden wat verminderen en er mogelijkheid zou zijn een "De Heraut" te laten verschijnen -het werd u zelfs meermaals beloofd- helaas het heeft niet mogen zijn. En zo verschijnt in december het eerste en enig nummer voor 1961. Maar, ons Kerstnummer niet laten verschijnen, dat zou té erg zijn. "Waar een wil is, is een weg" zegt een Vlaams spreekwoord. En zo hebben we dan een weg gezocht met een heleboel zaken opzij te leggen, een paar mensen mee aan't werk te zetten, nog een paar anderen de duvel aan te doen, en ....gedurende een drietal weken aan niets anders meer te denken dan aan "De Heraut".
En hier zijn we'r dan mee. Alle medewerkers hopen dat ge dit nummer met vreugde zult begroeten, dat de artikels in uw smaak zullen vallen, en dat ge't zult uitlezen van begin tot einde en er de nodige vruchten zult uit verzamelen.

Om te beginnen wens ik u allemaal een zalig en vreugdevol Kerstfeest. Moge de ware vrede, die beloofd werd aan de 'mensen van goede wil' uw deel zijn. Moge de herdenking van de komst van Kristus, Die voor ons verdiende mede te mogen werken aan de uitbreiding van Zijn rijk, uw edelmoedige,offervaardige wil versterken om steeds te blijven kampen voor het goede, en uw levensstrijd te strijden in Zijn bestendige vriendschap.

Zo loopt het jaar weerom op zijn laatste beentjes en staat de domper reeds klaar om de kaars 1961 te doven. Bij alle ondernemingen wordt er aan inventaris gedacht. Voor Deugd en Volharding heeft onze secretaris de inventaris reeds gemaakt - het nieuwe werkjaar begint voor ons immers op 1 september - en zijn uitgebreid verslag, dat toch een juweeltje is van bondigheid, van volledigheid, overzicht en orde, doet besluiten dat we onze tijd niet hebben verknoeid. Ware het ook eens niet wenselijk, nadat ge de lange lijst van verwezenlijkingen hebt overlopen, ook eens uw eigen inventaris op te maken en eens na te gaan in hoeverre uw ijver en inspanningen hebben meegeholpen om al deze aktiviteiten te beinvloeden, hetzij ten goede, hetzij ter vermindering van wat het had kunnen zijn ware overal uw steentje bijgemetseld? Kunt ge bij ieder punt van uzelve getuigen dat ge uw plicht deed naar best vermogen, doe dan voort, ge bewandelt de goede weg; maar moest ge u verplicht zien uzelve verwijten te maken, maak dan het voornemen om volgend jaar een ijvervolle en volhardende vechter te worden voor onze goede zaak, UW zaak!

Toch kan ik niet anders dan u van harte gelukwensen voor al wat in 1961 werd gepresteerd. Want al zouden we een bestuur hebben dat het maximum van wijsheid, toewijding en overgave bezat; al hadden we helpers die bereid waren om de nagels van de vingers te werken en zich geen rust te gunnen; al

hadden we de meest vrijgevige weldoeners, al werd het onmogelijke mogelijk en stond iedereen sympathiek achter ons, er zou niets tot stand komen indien uw edelmoedige, jeugdig-vurige of wijs-bezadigde medewerking ophield. Gij zijt de moedige, ijvervolle en volhardende bouwers volgens het bouwkundig plan dat u wordt voorgelegd. En u moogt me gerust geloven: ik ben fier op ulie; en al komt de moedeloosheid dikwijls kloppen aan mijn deur, en al zijn de lasten zwaar om dragen, en al werken zovele kleinmenselijke ziekelijkheden ondraaglijk tergend, die fierheid om wat Deugd en Volharding is en wat het met uw blijvende hulpvaardigheid nog worden kan, is een sterke schraag die vele lasten licht om dragen maakt.

We komen naar onze turnkring als turner, trompetter, trommelaar, en we vinden er vriendschap en kameraadschap;
- we vergeten onze zorgen en we ontdooien uit de stijfheid van de plooi van ons dagelijks werk, en we ontsluiten de prang in onze gepijnigde hersens;
- we ontwikkelen ons lichaam tot een harmonisch geheel, sterk, soepel en schoonmannelijk;
- we versterken daardoor tevens onze wilskracht en maken ons lichaam onderworpen aan wil en geest;
- we staan mekaar bij en reiken een helpende hand als broeders ondereen;
- we woekeren met de oerkracht van ons lichaam en vormen ermee een athletische schoonheid en diepe schoonmenselijkheid, opdat ze niet verloren ga tot stilstand of misvorming van onze levenslust en levensernst;
- me muziceren in onze fanfare en genieten van de poëtische schoonheid van muzikale volzinnen;
- we vermaken ons tijdig in een gezonde sfeer en leven ons uit in familiale vreugde;
- maar, er is méér dan dat, we doen méér!

Wij zijn de getuigen van een katholieke gemeenschap, die voldoende overtuiging opbrengen om de Schepper te danken voor de gave van ons lichaam en trachten het ontwikkelen naar het ideale beeld dat Hij er zich van voorstelde; een lichaam dat niet flink en schoon en gezond genoeg kan zijn om drager te zijn van een schone ziel, rijk aan geestelijke krachten, stralend van zieleschoonheid die de éénheid ziel-lichaam beheerst.Zovele van die zielekrachten worden ook immers gevormd door het gewoon beleven van onze oefeningen en kringleven.

Och, we worden niet geklasseerd in het vakje "zuivere katholieke aktie ", maar zou O.L.Heer ook zo in vakjes boekhouden? Misschien is ons werk in de uitbreiding van Zijn rijk alléén GETUIGENIS geven, getuigenis van een levend kristendom dat iedere uiting van de mens beheerst. En wat heeft onze tijd méér nodig dan getuigenis.

Is dat ideaal niet schoon genoeg om voor te leven? Maar dan moet ge werken zonder ophouden, opdat uw getuigenis moge vruchten afwerpen; werken met moed,en volhouden. "De ergste kwaal van deze tijd" zei Paus Pius XII, "is de moedeloosheid van de goeden". En vergeten we de plezante, maar zo ware spreuk niet:"Le bon Dieu ne donne pas des culottes à ceux qui non pas de derrière!" (God geeft geen broek aan mensen zonder achterwerk)

Em.Truyts,voorzitter.

Is niet de onvervulde droom
de dierbaarste, en de ongeleste
dorst een dieper gewaarwording
dan de zoetste beschonkenheid?
Alle voltooiing of verzadiging
betekent voor de mens een einde.
Hij schijnt geschapen voor het
onvolmaakte. Het onvoltooide
is zijn element. Wat de hemel be-
looft, kan de aarde niet geven,
zodat wij onverzadigd zullen blij-
ven tot het stervensuur, wan-
neer wij moe van verlangen en
uitgeput van ontgoocheling, ein-
delijk mogen beginnen wat wij
menen te einoligen, het werke-
lijke leven.

ANTON VAN DUINKERKEN.

VERSLAG over het TURNJAAR 1960-61

door R.Walgraeve, secretaris.

Het turnjaar begint op 1 september en eindigt op 31 augustus.

Bezield met veel vertrouwen en goede voornemens stapten we op 1 september 1960 het nieuwe turnjaar in. Verschillende van deze voornemens werden in de loop van het jaar verwezenlijkt, andere naderen hun voltooiing. Een opsomming van de aktiviteiten tijdens het voorbije turnjaar kan u geen duidelijker beeld over onze werking geven. Hier gaat ze:

18 september	1960	:	deelname van turners en muzikanten aan de H.Sacramentsprocessie van het H.Kruis.
20 ,,	,,	:	wandelconcert door de trompetters ter gelegenheid van Mortsel Dorp kermis.
24 ,,	,,	:	eerste kringavond voor juniors en volwassenen. jeugdnamiddag voor de jongeren.
2 oktober	,,	:	muzikale begeleiding door onze trompetters van de jubilerende Oude-God Wielerclub bij haar ontvangst door het gemeentebestuur.
9 ,,	,,	:	opluistering van de St.Kristoffeldag in de H.Kruisparochie door onze muziekmaatschappij.
5 november	,,	:	ter gelegenheid van de vlaggewijding van het Korps voor Burgerlijke Bescherming werd deze vereniging door onze trommelaars begeleid.
			verjaringsturnfeest.
8 ,,	,,	:	start van de verkoop van onze tombolaloten.
11 ,,	,,	:	viering van de Verjaardag van de Stichting en deelname aan de plechtigheden voor de herdenking van de wapenstilstand.
12 ,,	,,	:	verjaringsfeestmaal.
13 ,,	,,	:	persoonlijk verbondskampioenschap:St.Willibrordus Ants.
26 ,,	,,	:	mosselsouper van onze veteranen.
10 december	,,	:	aanleringsles van de bondsoefeningen voor veteranen.
18 ,,	,,	:	persoonlijk gouwkampioenschap te Hemiksem.
6 januari	1961	:	mosselsouper van onze muzikanten.
7 ,,	,,	:	medewerking van een selektie turners aan het Driekoningenfeest van de K.W.B. Edegem.
7/8 ,,	,,	:	driekoningenstoet + lotjesverkoop van deur tot deur.

20 januari	1961	:	Tony Corsari Show ter gelegenheid van de trekking van de tombola.
5 februari	,,	:	persoonlijk bondskampioenschap te Leuven.
11 ,,	,,	:	Sealafeest.
12 maart	,,	:	halfvasten-kringavond voor groteren en volwassenen. jeugdnamiddag voor de jongeren.
24 ,,	,,	:	opluistering van de publieke kruisweg door enkele muzikanten.
9 april	,,	:	ter gelegenheid van de 5-april herdenking werd het "Te Velde" geblazen door enkele trompetters.
5 mei	,,	:	"Meiavond" door onze trompetters.
14 ,,	,,	:	medewerking van de trompetters aan de Meiboomplanting ingericht door de Kath.Vlaamse Volkskunstfederatie.
20 ,,	,,	:	serenade aan ons bestuurslid-veteraan-muzikant Edward Baetens ter gelegenhoid van zijn gouden huwelijksjubileum.
28 ,,	,,	:	leerlingengouwfeest te Rumst, op verzoek van de plaatselijke kring opgeluisterd door onze fanfare.
30 ,,	,,	:	serenade aan onze muzikant Denis Smeyers ter gelegenheid van zijn zilveren huwelijksjubileum.
31 ,,	,,	:	mei-bedevaart naar O.L.Vrouw van Lourdes te Edegem.
4 juni	,,	:	deelname aan de gemeentolijks H.Sacramentsprocessie, St Benediotus.
8 ,,	,,	:	bloemenhulde door onze kadetten aan het H.Hart in de H.Kruisparochie.
9 ,,	,,	:	wandeloconcert door de trompetters in de kermisvierende wijk Luithagen.
10/11 juni	,,	:	deelname aan een muziek- en turnwedstrijd te Mézières, Frankrijk.
10 ,,	,,	:	verbondskampioenschappen te Hoboken.
17 ,,	,,	:	openluchtfeest in samenwerking met de meisjesturnkring en de trompetters van St.Genesius turngroep.
18 ,,	,,	:	havenrondvaart en verbroedering met St.Genesius-Rode.
9 juli	,,	:	gouwkampioenschappen volwassenen en veteranen:Boechout.
11 ,,	,,	:	optocht van onze trompetters ter medewerking aan de Guldenspronherdenking ingericht door het gemeentebestuur.
18 ,,	,,	:	wandeloconcert van onze trompetters ter gelegenheid van Oude-God kermis.

21 juli	1961	:	deelname aan de viering van de nationale feestdag ingericht door het gemeentebestuur.
22 ,,	,,	:	turndemonstratie en taptoe te Hilvarenbeek, Nederland.

Uit deze werkelijk indrukwekkende lijst van manifestaties lichten we volgende punten toe:

KAMPIOENSCHAPPEN:

In de persoonlijke kampioenschappen haalden onze vertegenwoordigers volgende uitslagen:

		Verbond	Gouw	Federatie
Keurturners:	Nuyens	1e	1e	3e
Seniors:	Soeters	4e	9e	
Beginnelingen:	Meersman	2o		
	Liekens	9e		
Veteranen:			Ven Damme 1e	

In de kringwedstrijden behaalden we volgende resultaten:

	leerlingen	volwassenen	veteranen
Verbond:	1e prijs uitmuntendheid 2e ,, kadetten 1e ,, massauitvoering	geen deelname (prijskampen Mézières)	geen deelname
Gouw:	2e ,, uitmuntendheid 6e ,, kadetten 1e ,, sprongen over de plint 2e ,, massauitvoering	kwamen alleen uit in uitmuntendheid	1e prijs in de 2e afdeling

Federatie: er werden geen bondswedstrijden ingericht.

Buiten deze wedstrijden werd onze kampioen René Nuyens aangeduid om de interfederale kamp te betwisten die echter, wegens niet-deelname van de andere federaties, werd afgelast. René werd eveneens aangeduid om onze federatie te vertegenwoordigen in de drielandenkamp België-Frankrijk-Nederland en voor de FICEP-kampioenschappen te Linz in Oostenrijk; de drielandenkamp werd door België gewonnen met voor René een individuele 7e plaats, in Oostenrijk werkte onze ploeg buiten prijskamp.

PRESTATIES:

Voor de eerste maal in onze geschiedenis namen we deel aan een buitenlandse wedstrijd en wel te Mézières in Frankrijk. We dragen aan deze wedstrijd mee: een mooie reis op een zonnige zaterdag, een onvergetelijke ontvangst op het stadhuis, een pover nachtfeest, een natte zondag met wedstrijden in de plaseende regen; globaal gezien: veel mooie maar ook veel dat beter kon. In elk geval een vingerwijzing om in die zin voort te doen maar dan met een verbeterde uitgave. Daar in de reis naar Mézières tevens de tussenkomst voor de kringuitstap werd berekend viel deze uitstap in de

maand augustus weg.

Derenboven werden wij ook aangezocht om tijdens de Groot-Kompische Cultuurdagen te HIVARENBEEK in Nederland een programma keurturnen te verzorgen terwijl onze trompetters mede de taptoe zouden blazen. Voor de eerste maal maakten we daar in openlucht gebruik van de ijzeren hoepels met fluoresoerend licht: iedereen stond verstomd. Ook de andere voorgebrachte nummers en de muziekprestatie van onze trompetters dwongen ieders bewondering af.

In ondankbare omstandigheden verleenden een selektie van onze turners haar medewerking aan het Driekoningenfeest van de K.W.B. te Edegem en oogstten er een verdiend succes. Achteraf mochten wij enkele nieuwe inschrijvingen uit Edegem noteren.

Wij wijzen ook bijzonder op het welgevuld kalender van onze trompetters en trommelaars die met de nodige muzikaliteit bij alle gelegenheden de naam van Deugd en Volharding lieten horen. Wij vertrouwen dat zoals nu en in het verleden, wij ook in de toekomst op hen nooit vruchteloos beroep zullen doen.

FEESTEN:

Aan het VERJARINGSTURNFEEST werkten, buiten onze trompetters, ongeveer 150 kleine en grote turners mee aan de uitvoering van een stijlvol programma, voor het eerst afgewisseld met enkele spelnummers waarvan genodigden en aanwezigen veel genoten. Door het gebrek aan voorbereiding wegens de extra inspanningen voor onze tombola en ook wegens het zeer slechte weder was de belangstelling ditmaal minder dan normaal.

Daartegenover was het SCALAFEEST, dat onder het motto"D.V.gaat op antenne" voor het voetlicht werd gebracht, een succes. Al de medewerkenden brachten de talrijke aanwezigen een avond werkelijke ontspanning.

De TONY CORSARI SHOW die als apotheose voor onze tombola werd gekontrakteerd beantwoordde niet aan de verwachtingen evenmin als de publieke belangstelling. Hieruit leerden we dat klinkende namen niet noodzakelijk een Familia-zaal op een vrijdagavond liten vollopen. Op deze avond had ook de trekking van onze tombola plaats. Door de gewaardeerde inspanningen van het grootste aantal van onze leden groeide deze tombola, die ons verschillende maanden bezighield, en onze kas voor de aankoop van kledij, instrumenten en uitrusting moest spijzen, uit tot een prachtig succes: de fiets van wereldkampioen Rik Van Looy en een T.V.toestel uitgeloofd als bijzonderste prijzen waren hieraan zeker niet vreemd, evenals het gelukkig initiatief van een huis aan huis verkoop ter gelegenheid van e en originele Driekoningenstoet.

Het souper ter gelegenheid van de 40e verjaring werd voorgezeten door de zeer geachte heer Burgemeester; 180 personen namen er aan deel en lieten zich het opgediende keurige menu terdege smaken. Een tafelrede werd uitgesproken door onze heer Voorzitter, de heer Burgemeester en de Z.E.H. Gouwproost; journalist Frans verraste ons met een uittreksel over de 40-jarige werking. Op dit feestmaal ontvingen 6 leden het ereteken van 10 jaar lidmaatschap, 4 dit van 15 jaar. Deze heuglijke viering werd met een gezellig samenzijn besloten.

Voor het openluchtfeest werd dit jaar met de traditie gebroken, het werd voor een meer gezellige sfeer ingericht in het Gemeentepark aan de H.Kruiskerk. Zoals gebruikelijk werkte ook de meisjesturnkring hieraan mee, de trompettersfanfare van de St.Genesius Turngroep werd als gast uitgenodigd. Na een korte optocht van onze beide turnkringen achter de verzamelde fanfares werd een stijlvol programma voor een dankbaar publiek uitgevoerd. 's Anderendaags werd met de St.Genesius-vrienden een havenrondvaart gedaan die echter veel van zijn interesse verloor door het slechte weder; na versterking van de innerlijke mens werd nog tot bij het afscheid verbroederd in de verbruikzaal van Familia.

ONTSPANNING:

De KRINGAVONDEN waren stuk voor stuk een succes; een bewijs dat wij op de ingeslagen weg kunnen voortgaan. Voor de eerste avond draaiden we de prachtige film "Joselito" en werden achteraf de beentjes lustig uitgeslagen. De tweede avond, voorzien in januari, kon wegens de inschakeling van de Tony Corsari Show niet doorgaan, maar werd ingeschakeld na het openluchtfeest ter gelegenheid van de komst der St.Genesius-muzikanten. Onze halfvastenkringavond stond dit jaar in het teken van "Black & White" en prijzen werden uitgereikt voor de schoonste, originelste en koddigste kledijen, het was met grote tegengoesting dat hier de boeken moesten gesloten worden.

Voor onze jongeren werden twee JEUGDNAMIDDAGEN ingericht. De eerste, uitsluitendvoor onze leden, zag een honderdtal jongens "Joselito" bewonderen. Op de tweede namiddag brachten onze clowns Alberto en Cooo de lachspieren van 180 kinderen, deze keer waren ook vrienden van onze leden toegelaten, in werking nadat zij reeds van de film over de bondskampioenschappen te St. Genesius Rode en enkele kluchtfilms hadden genoten. Met een tombola, waarvan de eerste prijs een Gevabox, werd deze daverende namiddag besloten, wat er ons toe aanspoorde dergelijke namiddagen nog meer in te richten indien de financies dat zouden toelaten.

De FAMILIALE UITSTAP die in het vooruitzicht werd gesteld tijdens de vakantiemaanden kon niet doorgaan. Wij spannen ons echter in om hieraan volgend jaar toch een uitwerking te geven.

De trompetters maakten van een schone mei-avond gebruik om bij enkele bestuurs- en ereleden een serenade te gaan brengen, wat hen achteraf zou toelaten hun dorstige kelen meer dan voldoende te spoelen. Zij werden ook tijdens de nieuwjaarsdagen door hun voorzitter met een mosselsouper verrast.

Ook onze veteranen knoopten aan met hun vroegere traditie eens samen lekker te smullen en zich gezellig te amuseren.

ADMINISTRATIE:

Met uitzondering van juli en augustus vergaderde het Bureel minstens elke maand en werd het bestuur regelmatig over de gevoerde besprekingen met een verslag op hoogte gehouden. Het bestuur werd samengeroepen ter voorbereiding van de statutaire vergadering.

Het Technisch Comité verkoos op 25 september 1960 de heer Karel Schroyens tot voorzitter. Voor alle kwesties die dit comité aanbelangen wordt hij op

de bureelvergaderingen uitgenodigd.

De verjaring van de stichting werd op 11 november herdacht met een H.Mis in de H.Kruiskerk, gecelebreerd door onze E.H.Proost tot zielelafenis van overleden stichters, leden en ereleden. Na gezamenlijk het ontbijt genomen te hebben in de turnzaal volgde de statutaire vergadering. Gezien geen nieuwe kandidaten zich hadden aangeboden voor de herkiesbare bestuurefunkties werden de heren De Smet, Janssens en Van Herwegen in hun ambt bevestigd. De stemming over de omvorming van de feitelijke vereniging tot een V.Z.W.D. en de aanduiding van de stichters gaf een eenparige goedkeuring, wat meteen betekende dat aan de administratieve verwezenlijking hiervan kon begonnen worden.Na deelgenomen te hebben aan de vaderlandse plechtigheden werd deze herinneringsdag besloten met een godvruchtig bezoek aan de graven van E.H. Verhoeven, Hr.Th.Kuypers en Hr.Alf.Leeman.

Op 13 juni diende onze schatbewaarder, de heer Alfons Janssens, om persoonlijke aangelegenheden ontslag in. Wij houden eraan hem nogmaals zeer hartelijk te danken voor de onschatbare diensten door hem aan de kring bewezen en hopen hem nog lang als volwaardig lid in ons midden te mogen hebben. Als plaatsvervanger werd uitgezien naar iemand die op gebied van financies ook onderlegd is, bijzonder met het oog op de omvorming van de kring tot V. Z.W. en vonden hiervoor de heer Hubert Van Stappen bereid, wijkmeester KWB en agent van de Kredietbank.

Na veelvuldige kontakten en raadplegingen konden op 27 juli de opgemaakte standregelen van de V.Z.W. ter goedkeuring aan de bijeengeroepen Buitengewone Algemene Vergadering worden voorgelegd die ze met 65 stemmen tegen 2 goedkeurde. De heren Em.Truyts als voorzitter, J. De Smet als ondervoorzitter, R.Walgraeve als secretaris en H. Van Stappen als schatbewaarder werden met 60 tegen 7 stemmen als beheerders aangesteld, terwijl E.H.Smit als proost en de heer Fr.Pepermans als erevoorzitter met raadgevende stem aan de beheerraad werden toegevoegd. De goedgekeurde statuten werden dan voor het opmaken van de definitieve akte aan notaris Van der Auwera te Oude-God overgemaakt.

Vanaf dit sportjaar stelde het NILOS de toekenning van de staatatoelage afhankelijk van het medisch onderzoek en dit in verhouding van het aantal onderzochte leden. Buiten de wenselijkheid van dergelijk onderzoek menen we dat iedereen het zich tegenover de kring als een plicht zou moeten aanzien zich aan dit onderzoek te onderwerpen. Van de 218 leden die tussen 20 december en 23 maart voor onderzoek werden uitgenodigd boden zich 180 aan;hiervan werden er 2 tijdelijk ongeschikt bevonden voor alke lichamelijke inspanning en bleken 28 niet gesohikt voor kompetitiesport, wat op onze aktiviteiten dus niet van invloed was. Van de 38 leden die zich niet aanboden hadden er ondertussen 16 ontslag genomen, 2 werden soldaat, 4 waren ziek en 16 lieten eenvoudig niets van zich horen. Alhoewel dit resultaat voor een eerste keuring niet zo slecht was, hopen wij toch dat voor de keuring van volgend turnjaar iedereen zonder uitzondering zijn plicht tegenover zichzelf en tegenover de kring zal begrijpen en zich op de medische keuring zal aanbieden als hij hiertoe wordt uitgenodigd.

Op 19 september 1960 ontvingen wij van het gemeentebestuur de toelating om mits zekere voorwaarden over de turnzaal van de G.Gezelleschool in de Eggestraat te beschikken, dit ingevolge een door ons vroeger ingediend verzoek. Het was inderdaad noodzakelijk gebleken onze jongerenafdelingen te ontdubbelen en voor onze pupillen en juniors oefenstonden in te richten op woensdag. Moeilijkheden in het samenstallen van nieuwe uurregeling in samenwerking met de meisjesturnkring en het aanstellen van nieuwe leiders waren er de oorzaak van dat alle maatregelen om van wal te kunnen steken slechts tegen het einde van het turnjaar getroffen waren.

Ten einde de omvangrijke administratie voor het betalen der bijdrage ietwat te vereenvoudigen en de vergeetachtigen niet voortdurend op hun verzuim te moeten wijzen,werd een oproep gedaan om de bijdrage niet meer maandelijks maar ineens voor een volledig jaar te willen betalen. Bijna de helft van onze leden gaf hieraan gevolg en wij hopen dat dit aantal volgend jaar zal verdubbeld zijn.

Wij stelden onze turnzaal ter beschikking aan het Verbond voor het inrichten van trainingen voor keurwerk in de maanden september-oktober en april-mei. Onze veteranenleider de heer Vermeulen gaf er ook op 10 december een aanleringsles van de door hem opgestelde bondsoefeningen voor veteranen.

Tijdens het afgelopen turnjaar deden zich twee ongevallen voor die een verzekeringstussenkomst vergden, t.w. een gebroken arm bij onze junior Johnny Geeraerts en een verzeerde pols bij Guido Matheus van de pupillen.

Wat nu ons ledenaantal betreft startten wij het turnjaar met 193 turners onderverdeeld in 29 leerlingen, 33 kadetten, 47 pupillen, 28 juniors, 40 volwassenen en 16 veteranen; onze trompettersfanfare telde 45 leden. Einde augustus telden wij 204 turners en 46 muzikanten.

In de loop van het jaar betreurden wij het plotse afsterven van onze veteraan Alfons Theunissen en van ons erelid Edm.Mannekens. Ook ons oud-bestuurslid de heer Aloïs Sestig wisselde op 92-jarige leeftijd het tijdelijke met het eeuwige. Aan de beproefde families bieden wij onze kristelijke deelneming en laten wij niet na deze afgestorvenen in onze gebeden te gedenken.

Ik trachtte u een zo getrouw mogelijk beeld te geven over het turnjaar dat liep van 1 september 1960 tot 31 augustus 1961 en hoop hierin te zijn geslaagd. Verder vertrouw ik dat het nieuwe turnjaar door de medewerking van alle leden de verdere uitbouw van onze prachtige turnkring Deugd en Volharding zal mogelijk maken.

Mortsel, 11 november 1961.

DE SPORT IS EEN WERKZAAM TEGENGIFT TEGEN GEMAKZUCHT, ZIJ VOEDT OP TOT ZELFCONTROLE EN BEHEERSING,TOT VERACHTING VAN HET GEVAAR ZONDER PRALING, MAAR OOK ZONDER VREESACHTIGHEID. Pius XII

HUMOR.

Polleke was eens een dag bij grootmoeder gaan doorbrengen en was zo braaf geweest, dat grootmoeder na een halfuur zei:
- Omdat ge zo braaf zijt, krijgt ge een stuk chocolade!
Polleke: Het werd tijd ook, want ik kan het bijna niet meer uithouden.

- Bij de drogist: ik wou graag poeder hebben voor wandluizen.
- Voor hoeveel?
- Ja,...moeder zegt altijd dat we die nooit zouden kunnen tellen.

Bij de deur van de kliniekkamer waar zijn zoon werd verzorgd kwam vader een mooi meisje tegen die de kamer verliet. Hij ging binnen en vond dat zijn zoon er verrassend goed uitzag.
" De koorts is weg" zei de jongeman ter verklaring.
"Ja" antwoordde vader "ik kwam haar net tegen."

Vader veroorlooft zich een zinspeling op het feit dat zijn oudste doohter nog niet is gehuwd." Ik wacht rustig tot de ware Jacob verschijnt" is haar commentaar. "Nu, zo lang heb ik geen geduld gehad," zegt moeder.

- Paps, waarom zou ik eigenlijk m'n rijbewijs niet halen? Ik ben nu toch oud genoeg?
- Cij wel, m'n jongen...., maar mijn auto nog niet!

"Als een meisje je bij je voornaam gaat noemen, moet je oppassen," zei de vader tegen zijn zoon."Het is dan altijd om je achternaam te doen."

"Kan ik de directeur spreken?"
" Over wat gaat het?"
"Ik heb hier een rekening...."
" De directeur is gisteren op reis gegaan!"
"....die ik wou betalen!"
" Maar hij is deze morgen al teruggekomen!Kom toch binnen!"

" Ik biedt U mijn oprecht medelijden aan bij uw ongeluk! Moet ge nu nog lang op krukken lopen?"
" Ik weet het niet! De dokter zegt van niet, maar de advokaat van wel!"

"Fritsje, als je twaalf appelsienen hebt en ik geef er je nog eentje bij, hoeveel appelsienen heb je dan?"

"Weet ik niet, Nonkel, wij rekenen in de school altijd met appelen!"

" Mevrouw Peeters, die waarzegster had je toch gezegd dat je een tweeling zoudt hebben. Is het zo uitgekomen?"
"Niet helemaal", zei Mevrouw Peeters, "maar toch wel voor de helft!"

"Irma, wat een leuke hoed!"
"Werkelijk, Anna?"
"Inderdaad, hij valt van jaar tot jaar beter mee!"

" Gewoonlijk heb ik het éénmaal per week met mijn man aan de stok. Is dat bij U ook niet zo?"
" Neen", zegt de buurvrouw, " de mijne wordt om de maand betaald!"

-Mijn vader is boekhouder, zei Jefke tot zijn makker.
-Dat woet ik, zei deze, want mijn vader zei onlangs, dat uw vader nog nooit een geleend boek teruggeven heeft.

In de opera: "Meneer, het stuk is al voor een kwartier begonnen. Ga a.u.b. heel stil naar binnen!" - "Waarom, slapen ze allemaal?"

- "Ik heb gisteren Carlos gezien in de schouwburg, maar hij zag mij niet."
- "Ja, hij heeft het me verteld."

Er was eens een man die opdracht gaf een schilderij te maken van de tocht van de joden door de Rode Zee. Daar hij niet meer dan de helft van de gevraagde prijs wilde betalen, overwoog de schilder aanvankelijk te weigeren, maar accepteerde tenslotte toch de aangeboden prijs. Toen het schilderij af was en de man er naar kwam kijken zag hij dat het hele doek met rood was bedekt." Wat is dat nu? Ik heb een scène van de Rode Zee besteld", roept hij woedend uit." Wel het is de Rode zee", antwoordde de schilder." Maar waar zijn de joden dan?" "Die zijn er al doorheen getrokken." "En waar zijn de Egyptenaren?" "Die zijn allemaal al verdronken."

Schoonzoon: "Beste schoonpapa, het is werkelijk onmogelijk met uw dochter in vrede te leven. Ze is leugenachtig, lichtzinnig, verkwistend en frivool."
Rijke schoonvader: "Ik zal er haar eens ernstig over onderhouden en als dat niet helpt,...zal ik haar onterven."
!!??

Een kleine jongen ging voor de eerste keer met moeder mee naar de mis. Hij was erg rustig en de godslamp scheen hem te boeien. Zijn moeder was zich juist aan't afvragen hoe lang dàt zou duren, toen hij bij het einde van de preek uitriep: "Mammie, hoe lang duurt het voor het licht groen wordt?"

Bob Hope had op zijn ranch een pluimveebedrijf opgericht. Een collega uit de stad was op bezoek en stelde aan de komiek de gebruikelijke vraag:
"Bob, kent gij dan iets van kippenkweek?"
" Ik niet", zei Bob ondeugend, "maar de kippen!"

TECHNISCH HOEKJE

Om éénheid te bekomen voor gans de vereniging gaf de beheerraad opdracht aan het technisch comité een richtlijn vast te leggen over de manier waarop alle afdelingen de ruststand, strekstand, maroheren, enz. zouden uitvoeren.

Tijdens de technische vergadering van 11 oktober l.l. werden volgende richtlijnen dan vastgelegd waaraan ieder zich te houden heeft.

De ruststand: Linkerbeen zijwaarts links plaatsen, punt van de voet naar voren.De voeten ongeveer tweevoet-lengte van elkaar, de armen gestrekt naast het lichaam, vuisten licht gesloten, duimen naar voren.(De vuisten raken de dijen.) Romp, nek en hoofd gestrekt, dooh niet gespannen.
Opgepast! Schouders mogen niet afhangen, het liohaam wordt een weinig ontspannen maar blijft de fiere turnershouding kenmerken.

De strekstand: Linker- bij rechterbeen aansluiten, armen afwaarts, vingers gestrekt en gesloten. De voeten sluiten (punten naar voren) het bekken en de romp gestrekt, de borst gewelfd, nek en hoofd gestrekt, fier-recht op de romp. Vingertoppen raken de dijen.
Opgelet! Geen gedwongen houding, schouders flink gelixeerd -schoudertoppen niet laten afhangen, nooh naar voren-, nooh naar achtergedraaid. De strekstand moet een gemakkelijke ongedwongen fiere houding zijn zoals het een turner past. Verwittigingsbevel: Strekstand! Uitvoeringsbevel: Staat, één!

Het Gaan: De voeten worden recht naar voren geplaatst. De punt van de voet goed strekken, plaatsen, vervolgens de bal van de voet en tenslotte de hiel. De armen worden beurtelings gestrekt voorwaarts gezwaaid tot op de lendenhoogte van degene die vóór u gaat.(Schuin voorwaarts) Rugwaarts worden de armen beurtelings zover mogelijk gestrekt gezwaaid (schuin rug afwaarts) ongeveer dezelfde hoofte als naar voren. Deze strekking van de armen wordt niet bepaald in een uiterste strekking uitgevoerd, d.w.z. niet overdrijven= een gemakkelijke normale zwaaibeweging toepassen.

Handhouding bij het zwaaien: De vuisten worden licht gesloten - niet tot volledig gesloten vuisten - knokkels naar de buitenkant en de duimen boven op de gebogen vingers.

Het ter plaatse gaan: De hielen worden geheven, zo hoog mogelijk, tot nog enkel de punt van de voet de grond raakt. De zwaaibewegingen van de armen blijven zoals hoger vermeld bij het gaan. Let wel op! dat het bekken vast en op de juiste plaats blijft. Dat kunt u enkel met bij de kniebuiging uw dij en knie dezelfde richting te geven als de punt van de voet = recht naar voren. Indien uw knie een andere richting aanwijst krijgt u een wiegende,zelfs een dansende uitvoering. Een goed gerythmeerde arm- en boenbeweging betrachten!
Voor het bevel: stilstaan , wordt het verwittigingsbevel op linkervoet gegeven. Bevel: Stilstaan!, en het uitvoeringsbevel: Staat, één!- ook op linkervoet - rechtervoet plaatsen, linkerdij geheven, rneenterarm schuin voorwaarts en linkerarm schuin rugwaarts, twee! - linkervoet plaatsen, armen afwaarts.

De teltijden bij het stilstaan worden in hetzelfde tempo geteld als voorheen bij het ter plaatse gaan.

N.B. De heren turnleiders wordt op het hart gedrukt deze éénvormigheid in de kring te bewerken. Zo zal men ook van buitenuit zien dat er in onze rangen samenwerking en afwerking te vinden is. Het staat hen evenwel vrij, in vrije roeksen, een persoonlijke stempel te drukken bij het gaan, strekstand, en dergelijke, zolang het een opvoedende waarde blijft behouden. En natuurlijk dienen, bij opgelegde oefeningen, de richtlijnen van de federatie gevolgd.

Het is natuurlijk de leden geboden hun uiterste best te doen te trachten deze richtlijnen uit te bouwen tot de perfektie, ze zoeken er niet in een aanstellerig snobisme, maar een vorming tot zelftuoht en een betrachting tot een fiere estätische éénheid.

Blijde bewondering afdwingen tot schoonheid is ook naastenliefde.

K.Schroyens,
voorzitter T.C.

Persoonlijke VERBONDSKAMPIOENSCHAPPEN te Essen ingericht door de plaatselijke Katolieke Turnkring VLUG en BLIJ in samenwerking met het Verbondsbureel.

Het waren onze jonge turners - hoed af voor die mannen! - die schitterend onze kleuren verdedigden en er mode voor zorgden dat de strijd in de beginnelingenkategorie intens maar sportief werd uitgevochten.

Technische uitslagen van onze mannen: 11 deelnemers.

	Grond.	Brug	Rek	Sprong	Totaal	Plaats
MEERSMAN Luc	9.50	8.90	9.35	9.--	36.75	1 e.
CEUPPENS Roger	9.15	8.60	9.35	7.70	34.80	2 e
LIEKENS Joan	9.--	8.10	9.05	7.80	33.95	4 e

Proficiat, mannen! doe voort naar hoger-op!!!
MEERSMAN Luc zal als junior kampen in het Persoonlijk GOUWKAMPIOENSCHAP;

STAN OCKERS WERD EENS STAN BEETGENOMEN

Het is gekend dat het lokaal van de oud-stayer Willy Michaux de verzamelplaats is van renners, die voor en na hun trainingen in het Sportpaleis, even op de hoek van dit gebouwenkomplex binnenwippen, en of er daar verteld, gezwanst en ....gelogen wordt, hoeft geen betoog.

Het hele geval speelt zich af bij Willy Michaux, en ziehier wat Stan wist te vertellen:

Ik stond begin 1953 bij Charel Dockx uit de Malaga, recht over mijn deur, aan de toog, een paar dagen voor België-Holland op de Bosuil moest gestamp worden. Charel Dockx, de voorloper van de beroemde Antwerp-back Bob Pavrick, had me een kaart beloofd, maar hij was er niet aangeraakt. De goeie sportmannen, de gewone voetbalbezoekers, hadden trouwens geen kaart, maar alléén de "fissen-à-papa" hadden er een. Enfin, we stonden aan de toog te..zeveren over het geval, en alleman was het erover eens.

Op een gegeven ogenblik zeg ik, om het gezaag te doen ophouden: "Jongens, laat ons daarover niet langer kniezen, ik heb toch ook geen kaart. Anders huldigen ze Stan Ockers zes keren per week, maar aan een kaartje voor België - Holland kan hij toch ook niet geraken." Op dat ogenblik staat er een van de verbruikers recht, komt tot bij mij en vraagt fluisterend: " Zijt gij Stan Ockers, mijnheer ?"

- "Ja, mijnheer, dat ben ik."

- "Tiens, ik heb al zoveel van u gehoord en gelezen, maar tot nog toe had ik de eer niet u persoonlijk te kennen. Zoudt U er werkelijk aan houden naar de match te gaan zien?"

- "Natuurlijk, en dat zou me ook een brief waard zijn."

Daarop gaat mijnheer mysterieus in de zak, haalt er een enveloppe uit, reikt ze mij geheimzinnig over en fluistert dan in mijn oor: "Voilà, steek weg, alleman moet dat niet zien!"

- "Hoeveel is't, mijnheer?"

- "Gewone prijs. Een tribune van 100 fr.

Ik geef hem 100 fr en een paar minuten later trapte die vent het af, na nog eens vriendelijk geknikt te hebben.

Ik voelde me toen sterk, en natuurlijk begon ik over België-Holland te klappen. Tegen Charel Dockx zeg ik zo: "Awel, smalle garde, moet gij nu een kaart hebben van mij?"

Charel beziet me ongelovig en antwoordt: "Zeg, brave jongen, zwanst gij maar tegen uw eigen, hoor. Waar zoudt gij die kaart halen?"

- "Dat blijft eender, maar ik heb ze!"

- "Voor tien pinten, dat g'er geen hebt!"

De wedding gaat door, ik haal mijn enveloppe uit de zak en Charel Dockx haalt er mijn tribunekaart uit. Hij kijkt eerst geweldig verbaasd en barst dan los in een schaterlach.

-"Wat is't man? Is't een tribune of is't er geen?"

-"Jawel, 't is een tribune, maar ene van verleden jaar... "

Heel 't café is ge...alerteerd, de Charel laat me de kaart terug zien en inderdaad, 't was een kaart van vorig jaar. Ge moet het niet geloven, als ge niet wilt, maar op dit moment had ik het warm.

Stan Ockers had nog maar pas De Drie Koningen in de Gemeentestraat te Antwerpen overgenomen of op zekere avond komt de garçon bij hem en zegt: "Mijnheer, die meneer ginder aan de eerste tafel vraagt of ge een momentje hebt?"

Staan gaat er naartoe, en de meneer vraagt:

- "Kent U me nog, Stan?"

- "Dat ik weet, niet!?"

- "Ik ben die man die U een oude kaart heb verkocht voor België-Holland. Hier zijn ze terug, uw 100 fr. Wat pakt ge, en geeft z'er allemaal een, heel het café. Voor onze Vic inbegrepen."

- "Olle Vic, wie is dat?"

- " Ha, daar komt hij juist binnen zie!"

Inderdaad "HIJ" kwam juist binnen en richtte zich direct tot Stan: "Dag Stan. Dag va. Alles goed?" En Vic Mees zette zich neer en bestelde een Pale-Ale.

Beter klanten als Vic Mees senior en Vic Mees junior heeft Stan Ockers nooit gehad....

Achiel Van den Broeck
(uit Zondagsblad.)

- Ze zeggen dat de melk een geelachtige kleur krijgt als de koeien boterbloemen eten.
- Als dat zo is, voeden de koeien die ónze melk leveren, zich met watermeloenen!

E R E T E K E N S

Tijdens het verjaringssouper op 11 november l.l. werden volgende eretekens uitgereikt:

De gulden medaille van de K.B.K.T.S.F. aan de heren:

GEERAERTS Frans, JANSSENS Jan, VAN DAMME Karel, VAN DEN BUYS John, VAN SAN Jos.

De zilveren medaille van de K.B.K.T.S.F. aan de heer :

VERELST Frans.

De zilveren medaille van FEDEKAM aan de heren:

GEERAERTS Albert, VERFAILLIE Adolf.

Het ereteken voor 15 jaar lidmaatschap aan de heer:

de VRIES Jos.

Het ereteken voor 10 jaar lidmaatschap aan de heren:

DE BAERDEMAECKER Richard, DE BLIECK Theo, MATTHEYSES Michel, TIMMERMANS Gustaaf, VERMUNICHT Marcel.

Om wille van zijn 40 jaar leiderschap, zijn uitzonderlijke verdiensten en bij gelegenheid van de viering van zijn op rust gaan als leider, ontving de heer Henri VERMEULEN uit de handen van de Gouwvoorzitter de heer Van Bogaert,de gulden BONDSPLAKET.

Tijdens de beheerraadszitting van 4 november 1961,werd beslist aan leider Vermeulen de titel toe te kennen van: LID VAN VERDIENSTE en ERELEIDER.

Volgende schikkingen kwamen ons vanwege de federaties toe, in verband met het toekennen van bondseretekens in het vervolg:

(N.B. De K.B.K.T.S.F. kent een bronzen medaille toe voor 15 jaar lidmaatschap, die wij zelden zullen aanvragen omdat de kring zelf een ereteken voor 15 jaar lidmaatschap toekent.)

K.B.K.T.S.F.: Bij trouw lidmaatschap en verdienstelijk werk:

het ZILVEREN ereteken bij 25 jaar lidmaatschap; bestuursleden na 20 jaar.
het GULDEN ,, ,, 35 ,, ,, ; ,, 25 ,, .
de GULDEN plaket ,, 50 ,, ,, ; ,, 35 ,, .

FEDEKAM: ZILVEREN Medaille na 25 jaar lidmaatschap.
GULDEN ,, na 35 ,, ,, .

Bestuursleden,waardoor verstaan wordt: voorzitter, ondervoorzitter, schatbewaarder, secretaris en de muziekchef: na 5 jaar minder dan de leden.

Gevraagd :
STADSWERKLIEDEN

In de loop van ons veertienjarig huwelijksleven hebben wij ettelijke werksters in dienst gehad. We kregen er aan huis van alle soorten en rassen. Als ik hun aantal overloop valt het echter nog mee: Ze bleven gemiddeld twee jaar, dus mogen we eigenlijk niet klagen, want bij onze buurvrouwen wisselen de werksters nog vlugger dan de jaargetijden.

De laatste ster aan ons huishoudelijk firmament is een speciaaltje. Ze is Nederlandse van geboorte en spreekt een taal die soms een zeer beschaafde indruk wekt, doch bij nader toezien woorden bevat die zelfs een Antwerpse straatbengel niet zou durven gebruiken. Ze luistert - zoals vele van haar landgenoten - naar de naam Joanna, heeft ravenzwarte haren en ogen en draagt in het hart een vreemsoortige mengeling van toewijding en hebzucht. Jo moet van tijd tot tijd haar hart kunnen luchten en mij haar huishoudelijke bekommernissen toevertrouwen. Ik laat haar begaan. Ze heeft het niet voor mevrouwen die te 'grootsig' zijn om naar haar te luisteren. Er is trouwens iets in haar verteltrant dat me boeit en me met meer dan gewone belangstelling doet luisteren naar de miseries van haar dochter Riet, het arbeidsongeval van Bob, haar man, en de zorgen van Lewie, haar schoonzoon. Over Lewie praat ze het meest. Die is dokwerker van beroep. - " Die heit 'n kop, madam, zegt ze. Altijd zit ie in de boeken. Die zal het nog ver brengen!"

Ik knik, mij gelaten voorbereidend op het vervolg van het verhaal. Die studerende dokwerker interressert me trouwens wel.

-"Nou", zegt ze, "hij heb 'n tijd geleje z'n examen voor de stad gedaan. Me dochter zegt: het zou een mooi ding zijn, als hij daar binnengeraakte.Je kan beter vast werk hebben. Je weet nooit wat het wordt met de dok. Aan de stad hebben ze betaald verlof, "s zondags altijd vrijaf en een mooi pensioen. En nooit motten ze daar hard werken. Afin, je bent er een heer. We wachten nou of ie aangenomen wordt. Er waren heel veel kandidaten".

Daar bleef het bij,die keer. Ik vertelde de geschiedenis aan mijn man.Wat voor een examen zou die kerel afgelegd hebben? vroegen we ons af. "Misschien wil hij politieagent worden," zei mijn man. - "Of bediende", dacht ik. "Ze zegt immers dat hij altijd met zijn neus in een boek zit. Misschien volgt hij avondlessen". We voelden respekt voor die stoere werker.

Het duurde een poosje vooraleer Jo er weer over begon. Tenslotte vroeg ik er zelf naar.- "Nee, we hebben nog altijd geen nieuws. Als ze hem nemen weet mijn dochter nog niet of ze hem zal laten gaan, want hij zal daar veel minder verdienen." - "Wat voor soort examen heeft hij dan afgelegd?" vroeg ik."Wat wil hij worden?" - "Nou, veger!, klonk het antwoord. Dat heb ik u-wes toch al gezegd!"

Ik stond een moment versteld! Veger ofte straatkeerder, moet je daar ook al een examen voor afleggen? Zoiets had ik nog nooit gehoord. Ik vernam achteraf dat men zelfs om als stadswerkvrouw te worden aangenomen een examen moest afleggen. Frans, nota bene, vermoedelijk om de burelen van de fransprekende heren te mogen schoonmaken.

Jo zat erg met die financiele kant van de zaak in haar hoofd -"Ziet uwes" zei ze "Léwie verdient aan de dok 8.000 F per maand. Maar als hij veger zou worden zal hij met 4.000F en een beetje moeten tevreden zijn. Me dochter zegt dat ze daarmee niet kan rondkomen. Nou, zeg ik, ie is dan toch 'n heer en nou niet. Nooit geen zwaar werk meer en gerust voor je ouwe dag. Ze kan best ook uit werken gaan en wat bijverdienen. Ik doe dat toch ook! Maar ze zullen hem niet nemen. Hij mot z'n bewijs van goed gedrag inleveren en daar benne ze vast nie mee tevreje." - "Waarom niet?" vroeg ik verbaasd." - "Hij heeft er achter gezete! Drie maanden."

Ik wist niet goed wat ik daarop zeggen moest en ik durfde niet vragen wat ie op z'n kerfstok had om erachter te vliegen. Weer verliepen er een paar weken. Toen stapte Jo triomfantelijk binnen. "Ze hebben hem aangenomen. Volgende maandag begint ie." - "En dat bewijs van goed gedrag?" - "Dat gaf niets. Het is voor desertie dat is vastgezeten heeft. Was 't nou voor diefstal geweest dan hadden ze hem niet aangenomen. Maar desertie vinden ze niet erg. Hij zal nou heel vroeg motten opstaan, en dat is ie niet gewend, want aan de dok stond ie altijd met de late.

Toen Lewie twee dagen bij de stadsdiensten werkzaam was kwam Jo met een donker gezicht vertellen, dat ie terug naar de dok wou. Ik begreep niets van zoveel veranderlijkheid. Wat was er mis? "Nou, zei ze, ie mot de hele lange dag niks doen dan kaart spelen, en daar kan ie niet tegen. Om 7 uur 's morgens mot ie beginnen en dan vegen ze het Blauwtorenplein schoon. Voor de rest van de dag motten ze in een kot op orders zitten wachten. Ze speulen dan met de kaarten en orders komen er gewoonlijk niet. Maar Lewie wil werken zoals ie dan gewend is. Hij mot natuurlijk z'n week uitdoen, maar dan zien ze hem daar niet meer. Het is een bende luiaards, zegt ie."

-"Daar betalen we nou belastingen voor", zei mijn man, die het slot van het verhaal grinnikend aanhoord had. "Om een reeks mensen toe te laten al kaartspelend hun tijd te doden terwijl ze wachten op orders die niet komen." - "En om in de rangen van deze bevoorrechten te worden opgenomen, moet je eerst een examen afleggen " voegde ik er aan toe.

Simone Simons
(uit Katolieke Digest.)

WAT GEBEURDE—

2 september 1961: JEUGDNAMIDDAG. Als inzet van het nieuwe turnjaar werd aan onze leerlingen een filmnamiddag aangeboden. Er werden enkele filmen vertoond van het eigen kringleven, naast een Western en enkele kluchten. En of het jonge volkje dat talrijk was opgekomen er van genoot!

5 september 1961: We namen de turnzaal van de Guido Gezelleschool in gebruik. Onze leerlingenafdelingen waren overbevolkt en sinds lang werd er uitgezien naar een middel om hieraan een oplossing te geven. Er stelde zich voornamelijk twee problemen: leiders en turnzaal. Daarbij kwam nog dat onze ijverige leider Albert Pooters die ook Boechout uit de nood helpt en tevens de last van het K.Antwerps Verbond helpt dragen, wenselijk ontlast werd om niet onder te gaan in overdadige beslommeringen.

Dank zij het begrijpend medehelpen van het Gemeentebestuur, waarvoor we nogmaals zeer hartelijk dankzeggen, konden we van bij het begin van dit turnjaar gebruik maken van de turnzaal van de gemeentelijke jongensschool in de Eggestraat - de Guido Gezelleschool - zodat een ontdubbeling van onze leerlingenafdelingen mogelijk werd.

Als nieuwe leiders mochten we beroep doen op onze eigen turner ROUSSEAU Theo die de kadetten onder zijn hoede nam. Theo is moniteur van de jeugdkampen, zodat hij weet hoe met jonge mannen om te gaan en volgt de Provinciale kursus te Antwerpen, 2e jaar, zodat hij hoopt einde dit schooljaar het diploma te behalen van moniteur in de lichamelijke opvoeding.

Een afdeling leerlingen blijft geleid door leider Albert POOTERS terwijl de andere afdeling onder de hoede kwam van leider August DEYNCKENS, die zich vanaf de eerste ogenblikken ontpopte tot een voldragen turnleider, die zijn taak volledig machtig was. Helaas, het heeft niet lang mogen duren want na het verjaringsturnfeest heeft hij zijn aktiviteit bij ons moeten stopzetten op doktersbevel. Hij is opgevolgd - zonder dan er één oefenstond moest worden afgelast, gelukkig - door dr. BEUNEN, die in het Sportinstituut de Leuvan het jaatste jaar doormaakt voor licenciaat in de lichamelijke opvoeding.

Door deze regeling werd het ons mogelijk op een woensdag, in eigen turnzaal een oefenstond in het leven te roepen voor een afdeling pupillen, die onder de leiding blijven van leider Alfons HEPS en kon leider Karel SCHROYENS zijn juniors ook op een woensdag in plaats van zaterdag de nodige vaardigheid bijbrengen.

9 september 1961: CONCERT TE RUMST. Onze trompetters zijn tijdens het leerlingengouwfeest te Rumst zozeer in de kijker - en het gehoor - gelopen dat onder impuls van de heer ABEL Frans, vriend en dorpsgenoot en collega (want ook hij is toondichter) van onze onverslijtbare chef Mr. Van der Heyden,een aanvraag kwam - met gunstige finantiële voorwaarden - om een concert te komen geven.

Dat kon natuurlijk niet worden geweigerd, en na een mosselsouper door de vrijgevigheid van Mr. De Ruysecher, werd er opgemarcheerd naar het plein aan het station te Rumst, waar het concert werd gegeven, dat op band werd opgenomen van boven op het dak van een nnburig huis. We zijn 'verlangende' om die band eens te horen!

Na een taptoe met de nodige pinten en het nodige jolijt werd er huiswaarts gereden met de hoop op nog zo iets

Na dit concert werd er een grote pluim uitgereikt aan de kundige en kennende kwaliteiten van de man aan de grote trom: Jos Cersters. Als zo'n compliment door een kenner als Abel Frans wordt gegeven heeft onze Jos aan z'n grote trom méér dan recht om fier te zijn.

17 september 1961: H.Sacramentsprocessie te Oude-God H.Kruis. Een flinke opkomst van kleine en grote leden opende deze Procession en naar gewoonte hadden onze turners de grote (maar ook zwaarwegende) eer de Relikwie van het H.Kruis te dragen.

Jammer dat onze trompetters tegenover andere muzikanten met twee maten en twee gewichten moeten worden behandeld. Gelukkig was er een zeer brave ziel die hun drooggeblazen kelen laste en werd deze processie dan geen te zware post voor de kas.

Hoe moeten we het hier noemen: "de brave,dwaze Jacob uithangen" ofwel onze heilige plicht doen?

19 september 1961: TAPTOE MORTSEL DORP KERMIS waar onze trompettersfanfare de vrijlijke kermisnoten het dorp rondstuurde .

23 september 1961: KRINGAVOND.Deze eerste kringavond van het seizoen bracht ons de vertoning van "De Grote Caruso", waarna "The Skylarks" met brio de

danslustigen gedurende enkele uren geen rust lieten.

4 november 1961: VERJARINGSTURNFEEST. Voor een bomvolle Familia zorgden kleine en grote leden voor een daverende muziekuitvoering en een zeer gevarieerd turnprogramma.

De groten kloegen van het drukkend weer (les excuses sont faites, enz...) terwijl de veteranen en de leerlingenafdelingen er geen last schenen van te hebben en konkureerden om ter beste. Hun spelnummers vielen zeer in de smaak, wat een vingerwijzing geeft voor de toekomst.

De voorzitter dankte de autoriteiten, de aanwezigen, de leiders, turners en muzikanten voor dit welgelukt verjaringsturnfeest en zette leider Henri Vermeulen in de bloemen bij zijn 40 jarig leiderschap, terwijl aan de gevierde door Gouwvoorzitter Van Bogaert het ereteken van de Federatie werd uitgereikt: de gulden plaket.

11 november 1961: VERJARING STICHTING en HERDENKING WAPENSTILSTAND. Naar oude traditie werd deze dag ingezet met een H.Mis tot zielelafenis van onze overleden stichters, leden en ereleden, gecelebreerd door onze E.H.Proost in de H.Kruiskerk, te 8 uur.

Na de H.Mis zat iedereen aan bij een gezamenlijk ontbijt, in de turnzaal, gevolgd,voor de volwassenen,van de statutaire algemene vergadering.

Te 10.30 uur namen we deel , de trompetters voorop, aan de plechtigheden door het gemeentebestuur ingericht ter gelegenheid van de herdenking van de Wapenstilstand en werd er een godvruchtig bezoek gebracht aan de graven van wijlen onze E.H.Proost Verhoeven, Mr. Th.Kuypers en Mr. Alf.Leeman.

Het VERJARINGSSOUPER ging diezelfde avond door te 19.30 uur in de uitzonderlijk versierde turnzaal, waarvoor we inzonderheid ons Comité van de Helpers hartelijk dank en een welgemeend en oververdiend proficiat zeggen. We danken ook onze jonge mannen die een handje hebben toegestoken.

Naast ons eigen beheerraad hadden aan de eretafel plaatsgenomen onze Erevoorzitter, de heer Burgemeester - die het souper voorzat - de heren schepenen Jaspers en Van Maekelenbergh, de heren gemeenteraadsleden Amssoms en Salu, de voorzitster van de Meisjesturnkring en natuurlijk ook onze Proost en E.H.Roosen,proost van de meisjesturnkring.

Voor de 205 disgenoten had Mevrouw Van den Eynde en helpsters een keurig en smakelijk souper bereid. De juffers van de meisjesturnkring zorgden voor de tafelbediening naar best vermogen waarvoor we hen danken, en als sommige van de muggezifters deze bediening wat méér in huishoudelijk verband zouden zien en wat minder 'garçonswerk' zouden verwachten,ware sommige schijnbare tekortkomingen nooit geboren.

Een tafelrede werd uitgesproken door de heer Voorzitter en de heer Burgemeester en werden de eretekens, waarvan reeds vroeger sprake, uitgereikt.

"The Skylarks" zorgen tot in de vroege uurtjes voor de nodige stemming, en wie dan nog niet de gelegenheid had z'n beentjes uit de slagen, waren meer dan waarschijnlijk de mannen die dringende bezigheden krijgen bij een vermenigvuldigingsdans.

HET HOEKJE VAN DE JUNIORS

Een bootje op het watervlak
dat effen sluimert, zonder baar
is als een oude man
die moe van strijden is geraakt;
maar als de winden gieren,
en storm klotst in het watervlak:
dan is oplettendheid geboden
en moet gewaakt over boot en getij.
Want ongeschonden moet de zeiler
terug naar't veilig strand.

Zo is de jeugd een ongetemde zee,
vurig, strijdparaat,
avontuurlijk, ongebonden:
strijden is hun dagelijks brood...

Wees waakzaam, jonge man,
de strijd vereist behoedzaamheid;
het sturen, gevormde hand.
Let op uzelf, wees uw parool:
al vaart ge vrij, naar eigen hand,
uw levensboot moet ook aan wal.
Gij zijt de stuurman,
Wees paraat!

(Dagh)

VOLHOUDEN! VOLHOUDEN! VOLHOUDEN!

Schrijf het op uw vingernagels, hang het boven uw bed, plaats het boven elk huiswerk, naait het op uw turnuniform, en laat het nooit meer uit uw geheugen gaan: v o l h o u d e n!!!

VERANTWOORDELIJKHEID, ook voor jonge kerels van ongeveer 16 ?
Natuurlijk!
Verantwoordelijkheid is de vader van bereidheid, offervaardigheid, stiptheid!
Wat kunt gij opzij zetten om stipt uw turnherhalingen bij te wonen? Door uw vrijwillig lidmaatschap hebt ook GIJ de verantwoordelijkheid op u genomen om mee te bouwen aan een grotérworden van uw vereniging!

"Jong geleerd is oud gedaan".....Verantwoordelijkheid, NU!

VERBIED UZELF TE TREUREN!
Opgeruimdheid is een vorm van dapperheid en geenszins de minste.
Een blij gezicht opent alle harten.

NIEMAND VERMOEDT ER IETS VAN

..... dat gij aan wilsvorming doet:
..... als bijvoorbeeld de soep te weinig of te sterk gekruid is - en ge geen lip opt**rekt**;
..... als ge zonder tralala van een toegelaten plezier afziet;
..... als ge met tien frank op zak loopt zonder iets uit te geven, tenzij voor een aalmoes;
..... als iemand u in vertrouwen neemt en ge luistert geduldig, alhoewel ge zo'n haast hebt om op het voetbalveld te komen;
..... als ge uw avonturenboek op de vooruitbepaalde bladzijde toeslaat, alhoewel de passage zo griezelig spannend is;
..... als ge eerst de verplichtingen van uw dagtaak afwerkt, al geeft de T.V. uw meest geliefd programma;
..... als ge een vriendelijk woord overhebt voor een makker die ge niet kunt uitstaan!

LITANIE DER DANKBAARHEID.

Ik ben zo blij,
omdat mij het leven gegeven werd!
Omdat ik gezond ben!
Omdat mij het spel van alle spieren
en pezen gelukt!
Omdat ik met mijn ogen
kleuren en vormen kan aanschouwen!
Omdat mijn oren mij in het rijk
der geruisen en klanken binnenvoeren!
Omdat ik de reuk van vers omgeploegde velden
en de geur van de lindebloesem ruik!
Omdat mijn gehemelte de fijne smaken
van alle spijzen aftasten kan!
Omdat ik mij zo fris
en uitgeslapen voel!
Omdat ik mijn gedachten kan uitspreken!
Omdat mijn lippen zich zo graag
openen voor een lied!
Omdat ik nog groei!
Omdat ik dagelijks voel, hoe
steeds nieuwe krachten zich in mij opstuwen!
Omdat ik U ken,
aan Wie ik dat alles te danken heb.

ZONDER EEN GROEIEN IN DE LIEFDE

bestaat er geen werkelijke training tegen de zelfzucht. Bij al ons streven naar de vervolmaking van onze persoonlijkheid blijft de grote noodzakelijkheid steeds het gebod van de liefde. Maar juist omdat onze liefde nu nog zo ongeoefend en oppervlakkig is, mogen wij ons niet vergooien aan minnarijtjes. Een te vroege liefdehandel maakt ons - alle slagwoorden ten spijt - tot een vergrijsde jeugd!

(uit "Volhouden Peter", Berth.LUTZ)

WAT GEBEUREN MOET

21 januari 1962 : PERSOONLIJK BONDSKAMPIOENSCHAP te Leuven voor juniors en seniors.

Aan deze wedstrijd zal geen enkele van onze leden deelnemen.

27 januari 1962: KRINGAVOND.

We hebben de verzorging van deze kringavond in handen gegeven van het comité van de Helpers, en wat die heren allemaal hiervoor aan't uitbroeden zijn weten we zelf nog niet. U verneemt er meer van op tijd en stond.

28 januari 1962: PERSOONLIJK KAMPIOENSCHAP VAN DE FEDERATIE te Leuven in het instituut voor Lichamelijke Opvoeding, voor kampioenen.

René Nuyens, en wij ook, hopen dat hij daartegen helemaal hersteld zal zijn van beentrauma, om met brio zich te verdedigen tijdens dit kampioenschap. Leden die verlangen dit kampioenschap bij te wonen gelieve de voorzitter te verwittigen, we zullen dan zien wat er kan gedaan worden om de liefhebbers in de gunstigste omstandigheden naar Leuven te voeren. Wilt hierbij opmerken dat het kampioenschap na de middag plaats heeft, want we veronderstellen dat in de voormiddag alléén de juffers zullen kampen.

10 februari 1962: SCALAFEEST in Familia.

We verwachten van onze leden dat ze zich terdege zullen inspannen om van dit Scalafeest een festijn te maken. Daarvoor is nodig dat de nummers terdege worden ingestudeerd. En dàarvoor is nodig dat ge regelmatig op uw herlingen zijt. We zijn beschaamd dat te moeten bijvoegen.

U verlangt van bestuur en comité's dat ze zich geen moeite en centen ont-

zien om u alles te bezorgen wat ze maar kunnen voor ontspanning en uitrusting, en U hebt gelijk. Hebben wij dan geen gelijk dat we van U verlangen dat ook u zich geen moeite zoudt sparen als het er op aankomt om de kring in gunstigste omstandigheden aan het publiek voor te stellen en op die manier aan wat centen te geraken om uw verlangens te kunnen voldoen.

We durven dan ook zeer vurig hopen, dat ge ook uw best zult doen zoveel kaarten mogelijk aan de man te brengen. We verlangen niet dat ge'r van deur tot deur zoudt mee leuren, maar familie, vrienden en kennissen hebt u toch genoeg. Ge werkt toch voor UW zaak!

Uw leiders zullen naar best vermogen de taken verdelen, rekening houdend met uw wensen, maar ook met uw mogelijkheden. Vervult die taak dan ook met overgave a.u.b. VERANTWOORDELIJKHEIDSZIN ! Die gemoedsgesteltenis die aan iedereen zo'n moeilijke eisen stelt, en die alléén door MANNEN met de glimlach worden gedragen en overwonnen!

13 mei 1962: Verbondskampioenschappen te Kapellen.

27 mei 1962: LEERLINGENGOUWFEEST te Lier..Deze datum schijnt samen te vallen met de dag van de Plechtige H.Communie. Men heeft ons verteld dat er uitgezien wordt naar een andere datum, wat wel nodig zal zijn wil men een ramp voor Lyra vermijden.

? ? ? : GOUWKAMPIOENSCHAP VOOR VOLWASSENEN EN VETERANEN te Bornem waarvan de datum ons nog niet bekend is.

AANDACHT!

Daar het doel van onze spaardienst is voorbijgestreefd, met het gevolgd ook dat er weinig gespaard wordt; alsook het feit dat deze weinige spaarders een hele administratieve rompslomp meebrengen en de administratie al méér dan zwaar genoeg is, werd besloten deze dienst af te schaffen.

In het vervolg moet u dus uw spaarcenten niet méér bij de diensten van "Deugd en Volharding" deponeren.

De gespaarde gelden kunnen worden afgehaald in de turnzaal woensdag en donderdag 27 en 28 december 1961. Natuurlijk moet het lidboekje worden voorgelegd, en gebeurt de uitbetaling bij gelegenheid van de oefenstonden.

HEUGLIJKE VIERING.

Onze Gouwvoorzitter de heer VAN BOGAERT ontving vanwege de federatie de GULDEN PLAKET, bij gelegenheid van de viering van het 40 jarig jubileum van zijn vereniging "DEUGD en VREUGD" Buroht. HARTELIJKE GELUKWENSEN !!!

GEVONDEN VOORWERPEN.

Een Nederlands tijdschrift bracht haar lezers volgende uittreksels uit brieven die door woonzoekenden gericht werden aan een huisvestingsbureau van een grote stad.

- Even leg ik mij neer om U enkele letters toe te dienen.
- Weleerwaarde Heer Burgemeester, ik krijg ieder jaar een kind bij, daar moet U wat aan doen.
- Ik zit in nood in een onverklaarbare woning.
- Ik wou gaarne een aanval op Uw goedheid doen.
- Met eerwaarde beschuldigingen richt ik mij tot Uw hoogheid.
- Ruim zes jaar ben ik getrouwd met een kind van anderhalf jaar.
- Mijn vochtontwikkeling in de huiskamer is niet meer te houden.
- Wilt U eens naar mijn bovenkamer kijken, die zit vol beesten.
- Het vocht dringt door de vloer van de slaapkamer van mijn oude buurman, die helemaal beschimmeld en verrot is.
- Ik heb last van mieren in mijn fundament.
- De hond blaft de hele avond en met de kat is het hetzelfde geval.
- Mijn man loopt met bromgieters (waarschijnlijk bronchitis n.v.d.r.), ikzelf heb rumatiek en een kind van vier jaar. U moet hier iets aan doen.
- U kunt voelen dat mijn gevoel niet goed is. Doet U het eens?
- Ik moet elke dag bevallen zodoende wordt mijn woning te klein.
- Nu vraag ik U moet dat zo blijven? aan de ene kant is mijn vrouw in verwachting, aan de andere kant regent het in.
- Mijnheer toen ik nog een kachel had, deed ik een hoop op de kachel, maar nu moet ik alles op een gasfornuis doen.

(uit "Toren", mei 1961.)

DANK DE VLAM
VOOR HAAR LICHT,
MAAR
VERGEET HET VOETSTUK
VAN DE LAMP NIET,
DAT IN DE SCHADUW STAAT
MET TROUW GEDULD.

INTERFEDERAAL KAMPIOENSCHAP = PERSOONLIJK WERK.

Het interfederaal kampioenschap dat op 26 november 1961 te Leuven plaatshad in het instituut voor Lichamelijke Opvoeding, werd een triomf voor de socialistische federatie die met de eerste prijs per federatie en de eerste prijs voor persoonlijke rangschikking - Van Damme - er van doorgingen.

Ere wie ere toekomst, en laat ons niet aan struisvogelpolitiek doen: er wordt gewerkt bij de socialisten, die als jeugdbeweging praktisch alléén op hun turners kunnen bogen. Op dit vlak rust voor onze katholieke leiders en voormannen - zowel geestelijke als wereldlijke - een grote verantwoordelijkheid om ook hier de nodige steun en stuwkracht naar hogerop te geven. Dat ze nu weer niet wakker worden als het telaat is!

Maar ook op ons allen rust die verantwoordelijkheid! Nu moet er gewerkt worden, onze techniek, onze kennis, onze kundigheid, onze beheersing van de oefenstof moet hogerop. Geen lamlendigheid, geen sleur, geen "ik heb hedon geen goesting", maar moedige volharding, verbeten werklust, konsekwente overtuiging. Mannen, waakt op uw zaak!!!

Een paar uitslagen: 1. S.T.B. 274.05 punten
2. K.B.K.T.S.F. 272.55 ,,

René Nuyens, die,zoals te voorzien was, vooral punten zou verliezen bij de afsprong, wegens de trauma aan de L.kuit, behaalde in de persoonlijke ranschikking de 10e plaats. Grondoefening: 9.--, Sprong 7.75, Brug 8.10, Ringen 9.40, Paard 9.10 en rek 9.10 punten = samen 52.45 punten.

PERSOONLIJK GOUWKAMPIOENSCHAP

Luc Meersman waagde op 17 december te Hemiksem zijn sprong naar de juniors bij het persoonlijk gouwkampioenschap. Luc deed in alle proeven zijn best en stond 4e in de algemene rangschikking tot hij bij de sprong deerlijk mislukte, 3 punten kreeg en verhuizde naar de....laatste plaats.

Naaste keer, goede keer, Luc?
Grondoef.7.65, Paard 6.70, Brug 7.30, Rek 6.50, Ringen 7.65, Sprong 3 =38.80

Wist u...?

- dat we ons bij voorbaat verontschuldigen voor alle mogelijke fouten die dit nummer zouden ontsieren?
- dat de voorzitter niet verantwoordelijk is voor "straffe namen" die hem door de heer tekenaar werden toegekend?
- dat, met uitzondering van de 2

veelkleurige platen buiten tekst, dit nummer volledig werd gestencileerd?

- dat onze trommelaar"troubadour" Roger Lenglez in de St.Lozefkliniek te Mortsel werd opgenomen voor een ernstige heelkundige bewerking, en dat bezoek zeer welkom is?

- dat we nog steeds op zoek zijn naar een geschikte veteranenleider in vervanging van Mr.Vermeulen, die ons nog altijd uit de nood helpt, maar dat onze pogingen nog tevergeefs waren, alhoewel we ernstige redenen hebben om op een spoedige geschikte oplossing te mogen hopen?

- dat er vroeg of laat ook eens iemands verstand aan de kapstok zal blijven hangen, en dit wellicht een reden zal geven om uitverkoop te houden van de vergeten voorwerpen?

- dat onze "knock about's" op 9 december zijn opgetreden voor het A.C.W. te Mortsel-dorp? .... met het nodige verdiend succes natuurlijk!

- dat de trommelaars nu een "drum-band-trommel" hebben, maar dat er best een paar "landsknechts-trommels" bijkwamen? of er misschien iemand van u een goed beslagen burger kan overtuigen die cadeau te geven?

- dat Jos Van San op hem genomen heeft om onze jonge trompetters "toon"wijs te maken, en dat hij het zeer ernstig opneemt, zoals we dat van Jos gewoon zijn?

- dat sommige turnersknoken een smeerpotteken kunnen gebruiken?

- hoe werd dat onderlijfje zooooo vuil?
- dat wij het wel weten? ; van dat onderlijfje!

- dat, zonder tegenbericht, op 26 december 1961 en 2 januari 1962, geen enkele afdeling turnstond zal hebben, en dat de veteranen natuurlijk met Kerstdag en nieuwjaarsdag ook niet moeten komen turnen ?

- dat Edward De Bie en Herman Crielens terug zijn van het leger en onze rangen terug hebben vervoegd? en of we niet weinig blij zijn?!

- dat Constant Theunissen heeft aanvaard voorzitter te worden van de "Vriendenkring", en we nu in staat zijn om hier weerom aan't bouwen te gaan?

- wie is er met die grote schoenen naar huis, en heeft z'n kleintjes laten staan?

- dat we'r ook niet kunnen aan doen dat ge de brieven niet leest, en niet op tijd afrekent, dat ge dan 50 fr kunt djokken en toch geen kaarten verkocht hebt?

- dat, als ge eerst begint te dansen als ge een pintje uit hebt, ge natuurlijk de dames op hun tenen trapt?
- dat we een groot punt zetten ?

Verlobte
D. Elchinchxsh 9